

Dosarul nr. 2ra-139/19

Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul Central (jud. L. Grădinari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Veronica Știrbu (Scoferța), reprezentată de avocatul Lilia Ababei

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Știrbu (Scoferța) împotriva lui Andrei Știrbu cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor

împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de către Andrei Știrbu și modificată hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Drochia sediul Central

constată:

La 9 ianuarie 2018, Veronica Știrbu (Scoferța) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Știrbu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Drochia cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că la 11 mai 2013 a încheiat căsătoria cu Andrei Știrbu, la Oficiului Stare Civilă Drochia cu nr. 34.

În rezultatul căsătoriei, la XXXXX, s-a născut copilul minor XXXXX XXXXX, care se află la educația și întreținerea sa.

A menționat că relațiile familiale s-au tensionat de mai mult timp, Andrei Știrbu de 1 an și 3 luni a plecat din familie și nu dorește să se reîntoarcă în familie, iar la încercarea soluționării divergențelor apărute pe cale amiabilă, din cauza viziunilor diferite, acestea nu s-au soldat cu succes.

Căsătoria și viața în comun cu Andrei Știrbu a eșuat, iar incompatibilitatea caracterelor și viziunilor contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul destrămării au condus-o la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei.

A indicat că Andrei Știrbu a manifestat atitudine rezervată și indolență față de creșterea, educarea și supravegherea copilului minor, sarcină ce-i revine exclusiv doar ei.

Andrei Știrbu este plecat peste hotarele țării în Federația Rusă și datorită acestui fapt copilul XXXXX XXXXX este foarte atașat de dânsa.

A evidențiat că Andrei Știrbu nu are posibilitatea să crească și să educe copilul de unul singur, conform standardelor de educare, motiv din care a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor cu ea, luând în considerare că copilul este de o vârstă fragedă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 37, 38, 63 Codul familiei, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei încheiate între ea și Andrei Știrbu, la 11 mai 2013, înregistrată la Oficiul Stării Civile Drochia cu nr. 34, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX XXXXX născut la XXXXX cu ea și încasarea din contul lui Andrei Știrbu în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2018, căsătoria între Veronica (Scoferța) Știrbu și Andrei Știrbu înregistrată la 11 mai 2013 la Serviciul Stare Civilă Drochia cu nr. 34 a fost desfăcută.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei a fost încasată taxa de stat în beneficiul statului de la Veronica (Scoferța) Știrbu și Andrei Știrbu câte 500 % din unitatea convențională stabilită la ziua eliberării adeverințelor de la fiecare în parte.

A fost determinat locul de trai al copilului minor XXXXX XXXXX împreună cu reclamanta Veronica (Scoferța) Știrbu.

Au fost încasate de la Andrei Știrbu în beneficiul Veronicăi (Scoferța) Știrbu cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții de 1640 de lei.

Prin încheierea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Drochia sediul Central, au fost corectate greșelile tehnice din hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Drochia sediul Central și anume corectată sintagma: data înaintării acțiunii „9 ianuarie 2017 „, corect fiind „9 ianuarie 2018”, și sintagma „luând în considerație cele relatate mai sus, instanța consideră posibil la moment de a stabili domiciliul copilului minor împreună cu mama copilului Andrei Știrbu”, corect fiind „luând în considerație cele relatate mai sus, instanța consideră posibil la moment de a stabili domiciliul copilului minor împreună cu mama copilului Veronica Știrbu”.

Prin decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de către Andrei Știrbu și modificată hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Drochia sediul Central, în partea cheltuielilor de judecată, micșorând suma dispusă spre încasare de la 1640 de lei la 395 de lei.

În rest, hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Drochia sediul Central a fost menținută.

La 8 noiembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Veronica Știrbu (Scoferța), reprezentată de avocatul Lilia Ababei a declarat recurs împotriva deciziei din 11 septembrie 2018, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material și procedural.

A obiectat că instanța de apel din oficiu a ieșit din limitele motivelor și temeiurilor de drept formulate în cererea de apel.

Instanța de apel contrar prevederilor art. 60 CPC, a modificat temeiul apelului declarat de către Andrei Știrbu invocând adăugător prevederile art. 97 alin. (3) CPC,

care de regulă sunt aplicabile în cazurile când părțile renunță la acțiune sau ajung la încheierea unei tranzacții, situații în care nu s-a ajuns pe cauza din speță.

A subliniat că instanța de apel a considerat că ambii participanți la proces urmează să compenseze cheltuielile de judecată pentru desfacerea căsătoriei, iar ceea ce ține de cerința privind stabilirea locului de trai al copilului, instanța de apel a considerat că cheltuielile de judecată urmează să le suporte doar ea, deoarece Andrei Știrbu a recunoscut din start acțiunea.

Însă, instanța de apel nu a stabilit cu certitudine temeiul de fapt și/sau juridic de a pune pe seama ambilor soți cheltuielile în privința desfacerii căsătoriei și prin derogare de la prevederile art. 94 CPC și 97 CPC să împartă cheltuielile de judecată în acest sens, mai mult că în prevederile Codului familiei nu se regăsesc norme care ar indica expres cine și în ce circumstanțe s-ar face vinovat de survenirea desfacerii căsătoriei.

Este de opinia recurenta că instanța de apel fără vreun temei legal a considerat de a încasa de la Andrei Știrbu cheltuielile de judecată doar în mărime de 395 de lei, dintre care 20 de lei din taxa de stat la înaintarea cerinței privind desfacerea căsătoriei și 375 de lei cheltuielile pentru asistență juridică.

A menționat că Andrei Știrbu a invocat ca temei în apelul declarat, la pensia de XXXXX care se pretinde a fi mică și că s-ar afla într-o situație precară, însă ultimul nu a prezentat probe care ar dovedi faptul că este XXXXX permanent sau temporar și care este gradul lui de XXXXX și în ce cotă procentuală poate fi încadrat potrivit art. 16 din Legea nr. 60 din 30 martie 2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 24 septembrie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 95), fiind recepționată de către recurentă la 25 septembrie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 96).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veronica Știrbu (Scoferța), reprezentată de avocatul Lilia Ababei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Veronica Știrbu (Scoferța), reprezentată de avocatul Lilia Ababei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Veronica Știrbu (Scoferța), reprezentată de avocatul Lilia Ababei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Veronica Știrbu (Scoferța), reprezentată de avocatul Lilia Ababei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu